

El senador quedà com sorprès, però li respongué:

—No's pot dir.

—Però si està esbombant-se per tot Roma— va afegir l'amic.

El senador per por de comprometre's girà cua, i picant-se'l cap exclamà:

—Bah, la meva dona ja ha cantat! Ni temps hè tingut d'arribar al Forum.

Al ésser a casa seva, digué a sa esposa:

—Què has fet desgraciada! Puc ben confiar en la teva paraula.

—No ho volia pas dir-ho, t'ho asseguro... ja saps que soc callada... m'ha impresionat tant... Además, no ho sabran pas que hakis sigut tu'l xerraire, perquè amb 300 senadors potser d'altres ja ho han dit.

—Però desventurada — va afegir amb certa agror l'espos — s'hi jo t'he dit una mentida per a que no m'importunessis i no se m'escapés el secret de lo que tractavem en el Senat; de dir-te'l hi tenia la pena de la vida; no'l pot saber tu ni ningú; de totes maneres m'has posat en un compromís; ves, arregla la roba; en quan s'enterin de que la mentida ha sortit d'aquí, el Senat me desterra, i me'n sortiré barato. Gràcies a que ets callada!

J. VIDAL I JUMBERT.

Concert d'homenatge a Juli Garreta

En Garreta és el compositor de Catalunya; ell és el creador d'una nova modalitat musical, inspirada en l'ambient de la nostra terra. La seva obra és la metamorfosi de lo sensible en idea musical i tornant altre vegada en sensible traduït per sons. Des de son niu de Sant Feliu de Guixols, allí on s'hi apleguen en meravellosa síntesi totes les bel·leses de Catalunya, En Garreta ha cantat de tal manera, que son cant és també una síntesi de tots els cants de casa nostra.

Allí on l'autor és més sincer és en la sardana. Es sorprenen com amb onze músics pot fabricar aquelles sonoritats que mai en el món s'han oït i que es basten elles soles a totes les descripcions imaginables. En Garreta, i ho diem ben alt, és el més gran compositor de sardanes. Ens és impossible resumir en poques ratlles tot el què podríem dir d'aquest músic formidable.

El concert d'ahir verificat en «La Unió Lliberal» (que va deslluir bastant en quant a quantitat de públic, el temps dolent que feia) més que un homenatge va ésser una glorificació.

En la primera i tercera part del programa la cobla «Barcelona» va executar un bé de Deu de sardanes de la manera que ella ho sap fer-ho, amb entusiasme, amb amor i amb delicadesa, que va fer-se acreedora de la nostra més fervent admiració i aixó que havia de lluitar amb unes dificultats de dicció i execució que només en poden reïxir músics de la talla dels seus components. El públic aplaudí al final de cada una d'elles amb entusiasme sobretot a les titulades «Pastoral», «La Pedregada» (a-

questa ens va semblar la més grandiosa i la més ben feta de totes) obligant amb llargs aplaudiments a repetir «Llicurella i «Juny».

Una advertència però, a la cobla «Barcelona»: sentim molt que en lloc de cornetins en les cobles s'extengui l'ús de trompetes fent despareixer així una de les sonaritats més característiques de la nostra música. El cornet és pot ben dir que és germà del fiscorn i s'avé perfectament al tiple i al tenor. Veritablement la trompeta perd la seva noblesa i elegància entre'ls instruments de cobla i ja és hora de que fem els possibles per a retornar el cornet el lloc que li correspon.

La segona part va anar a càrrec dels pulcres concertistes Francisco Costa, violinista, i Blai Net, pianista, amb l'audió del concert en sol menor del homenatjat, obra on hi campejen bel·leses i originalitats mes també faltada d'unitat. Es veu que l'autor preocupat amb excés cercant efectes a la part concertant va causar bastant de perjudicis a la composició. El tercer temps és el més arrodonit i per consegüent el més ben fet.

Una ovació grandiosa va seguir al final d'aquesta obra que varen executar estupendament aquells dos artistes que nostra ciutat ja coneix i estima fa temps.

I el que regraciem més a En Costa i En Blai Net i la cobla «Barcelona» és l'haver-se fet apòstols de l'obra d'un català tan il·lustre com és En Garreta.

JOSEP M.^a RUERA.

Esqueles mortuories, s'admeten fins a les 4 de la tarda

De la Comarca

S. FELIU DE CODINES

Fa uns dies ocorregué en aquesta vila una sensible desgracia. Un nen de 4 anys anomenat Josep Capdevila Omet, va caure dintre un pou situat prop de la casa propietat de En Josep Garriga.

Algunes persones que es donaren compte de la desgracia conseguiren extreure en vida a la infelicitat criatura, però no obstant els cuida-

dos que se li prodigaren i de la respiració artificial a que se la va sotmetre, morí poc després.

De l'assumpte s'en donà part al Jutjat d'Instrucció d'aquest partit.

BARCELONA

El governador va dir ahir al migdia que no té fonament la notícia que dona un diari del matí segons la qual el rei arribarà dissabte.

Va afegir el governador que ell no té notícia oficial d'aquest viatge.

ESTRANGER

Paris. — «Le Matin» encapçala un article amb els següents títols: «Nostres condicions per a una pacificació immediata del Rif. Els governs espanyol i francès estan d'acord en els següent punts: Submissió al Soldà de les tribus rifeñes i jebales. Desarmament obligatori de les tribus rebels. Aïllament d'Abd-el-Krim del Rif. Canvi de presoners.